

ΠΕΡ ΖΥΝΤ (ἀπειλῶν αὐτόν).—Ἐπὶ τέλους θὰ σιωπήσης, παλὴρ ὅγερε;

ΟΙΚΟΦΑΓΕ ΤΙΣ.—Περιμένε, Περ Ζύντ, ὀλίγον νὰ καθαρίσωμεν ὅπως πρέπει τὸ ἔνδυμά σου.

ΠΑΙΣΙΤΟΙ.—Σύλλαβε αὐτὸ τὸ ἀνθρωπάκιον!—Αὐτὸς ἐδραπέτευσεν ἀπὸ τὴν Κόλασιν! (Τὸ πλῆθος κινεῖται, οἱ γέροντες εἶναι ὠργισμένοι, οἱ νέοι γελῶσι μετὰ καγχασμῶν).

Ο ΜΝΗΣΤΗΡ (πλησιάζων αὐτόν).—Εἶναι ἀληθές ὅτι δύνασαι νὰ διατρέξῃς τὴν ἀτμόσφαιραν;

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Ναί, ὅταν θελήσω νὰ ἀπλώσω τὸ ἔνδυμά μου!

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ (διερχομένη τὴν αὐλήν, κρατοῦσα εἰς τὰς χεῖράς της τὴν μικρὰν Ἐλγαν).

ΠΕΡ ΖΥΝΤ (προβαίνων εἰς συνάντησίν της. Οἱ ὀφθαλμοὶ της ἀστράπτουσιν ἐξ εὐχαριστήσεως).—Σολβε΄γγ, πόσον χαίρω ὅτι σὲ βλέπω ἐρχομένην (λαμβάνων τὴν χεῖρά της), τώρα, θὰ σὲ ὁδηγήσω νὰ χορεύσωμεν τὸν στρόβιλον.

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ.—Ἄφες με λοιπόν.

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Διατί;

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ.—Ἀλλὰ σὺ εἶσαι τρελλός.

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Ἐμπρὸς λοιπόν, ἐλθέ, δὲν ἀκούεις τὴν μουσικὴν;

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ (ἀποσύρων τὴν χεῖρα της ἐκ τῆς χεῖρός του).—Δὲν ἔχω καθῆκον νὰ ὑπάγω.

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Καὶ διὰ τίνας λόγους;

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ.—Διότι ἔπινε πολὺ. (Ἐκείνη ἀπομακρύνεται, ἡ δὲ μικρὰ Ἐλγα στρέφει τὸ πρόσωπον, τεθαμβωμένη).

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, βλέπω χορεύουσας ὡς σπινθέρας. Μὲ εὐχαρίστησιν θὰ ἐμπήξω τὸ μαχαίρι μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὧν, καὶ αὐτῆς ἀκόμη.

Ο ΜΝΗΣΤΗΡ (Πληττων αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου διὰ τῆς ράβδου του).—Εἰπέ μοι, παρκαλῶ, δύνασαι νὰ μὲ φέρῃς εἰς τοὺς βραχίονάς σου μέχρις οὐρανοῦ, μέχρι τῆς μνηστῆς μου;

ΠΕΡ ΖΥΝΤ (συγκεκλινημένος).—Τῆς μνηστῆς σου; Καὶ ποῦ εἶναι ἡ μνηστὴ σου;

Ο ΜΝΗΣΤΗΡ.—Εἶναι ἐν τῷ δωματίῳ της. Ἐὰν ἐδοκίμαζες θὰ ἐπετύγχανες, εἶμαι περὶ τούτου βέβαιος!

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Εἶμαι ἀποκεκμηκὼς ἐκ τῶν φροντίδων μου, ὀλίγον μ' ἐνδιαφέρουσιν τὰ παράπονά σου. (Ἰδέα τις διέρχεται διὰ τῆς κεφαλῆς του. Ὀμιλεῖ βραδέως ἀλλὰ σταθερῶς). Ἐν τῷ θαλαμίσκῳ της. . . ἐν τῷ σιτοβολῶνι; (Ἡ Σόλβε΄γγ πλησιάζει). Ἰδοὺ, τὴν σκέπτεσαι καὶ σὺ; (Ἡ Σόλβε΄γγ ἐτοιμάζεται νὰ ἀπέλθῃ, ἀλλ' ἐκείνος ἐμποδίζει αὐτήν). Φαίνεται ὅτι μὲ ἐντρέπεις, διότι μὲ παρκατηρεῖς ὡς τυχοδιώκτην.

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ (ταχέως).—Δὲν σκέπτεσαι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγουν τὰ χεῖλιά σου.

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Σὲ ἀκούω. . . Οἱ ἄλλοι μὲ κατέστησαν μοχθηρόν. Ἐπὶ, ἀλλ' ἔπικα διὰ νὰ παρηγορηθῶ, διότι μὲ κατέστησας ἀσθενῆ. Ἐμπρὸς, ἔλα νὰ χορεύσης, ἐλθέ τώρα.

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ.—Δὲν δύνامي καὶ ἂν ᾔθελον ἀκόμη.

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Ὡστε ὁ πατήρ σου μὲ μισεῖ, ἀφοῦ ἀποτελεῖ καὶ μέρος τῶν εὐσεβῶν τούτων, οἵτινες ἐξ εὐλαθείας ταπεινοῦσι τὴν κεφαλὴν. Ἄ! ἐννοῶ. . . ἀλλὰ σὺ;

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ.—Τί λοιπὸν πρέπει ν' ἀπαντήσω;

ΠΕΡ ΖΥΝΤ.—Γνωρίζω τὴν σιωπὴν ταύτην. Σὺ καὶ ἡ μήτηρ σου, ἔχετε τὸν αὐτὸν χαρακτήρα, τοὺς αὐτοὺς τρόπους. . . Ἀλλ' ὁμίλησόν μοι λοιπόν! . .

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ.—Ἄφες με, παρκαλῶ.

ΠΕΡ ΖΥΝΤ (διὰ φωνῆς χαμηλῆς ὡς εἰ μακρόθεν ἤρχετο, ἀλλ' εἶτα ἐμψυχουμένης. Ἐχει τὸ βλέμμα ἀπλανές ὅτε προφέρει τὰς τελευταίας λέξεις).—Ὅχι, ἀκουσέ με καλὰ, μετὰ προσοχῆς. Ἦλθον πρὸς ὑμᾶς ὡς τέρας, τὸ γνωρίζω, ὡς τέρας ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα βλέπει τις τὴν νύκτα ὡς ἐφίχτην, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ δὲν ἀκούεις τι τὸ ὁποῖον βροντᾷ, βρέμει, καὶ εἶναι ἔτοιμον νὰ ἐκραγῇ. Φύγε, θὰ σὲ σχίσω, θὰ σὲ δαγκάσω καὶ, σὲ βεβαιῶ, δὲν ἀστείζομαι. Θὰ ἐκμυζήσω τὸ αἷμα τῆς καρδίας σου, θὰ καταβροχθίσω ὅλας τὰς ἀδελφάς σου, διότι, καθὼς βλέπεις, εἶμαι λύκος ἀδηράγος). (Παύει αἰφνείως ἀποτόμως, γελᾷ μετὰ καγχασμῶν, εἶτα δὲ ἐξακολουθεῖ μετ' ἡρέμου ὕφους). Καὶ τώρα, ὑπάγωμεν νὰ χορεύσωμεν!

ΣΟΛΒΕ΄ΓΓ. Ὡς τώρα σὲ γνωρίζω, ἐὰν ἐγνώριζες πόσον σὲ ἀπεχθάνομαι (Φεύγει εἰς τὴν οἰκίαν της).

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ κ. E. Mesnard γενομένα ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς ὁσμῆς τῶν ἀνθέων, τὸ μύρον ἀπαντᾷ γενικῶς καταθεμιμένον ἐν τοῖς κυττάραις τοῖς ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιδερμίδα τῆς ἀνωτέρας ἐπιφανείας τῶν πετάλων ἢ τῶν σεπάλων αὐτῶν. Ἐνίοτε εὑρηται καὶ ἐπὶ τῶν δύο ἐπιφανειῶν, συνήθως ὅμως ἡ κατωτέρα ἐπιφάνεια ἐνέχει ταννίνην ἢ τὰς ἐκ ταύτης παραγώγους δερμικὰς ἀποχρώσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ χλωροφύλλη φαίνεται δίδουσα γένεσιν εἰς τὸ μύρον τῶν ἀνθέων. Ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνθους ἀποχώρησις τῆς ὁσμῆς καθίσταται αἰσθητὴ ὅταν τὸ μύρον ἱκανῶς ἀπεχωρίσθῃ τῶν γεννώντων αὐτὸ διαμέσων προϊόντων, εὑρηται δὲ οἷον εἰς ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὴν ἐν τοῖς ἀνθεσι παραγωγὴν τῆς ταννίνης καὶ τῶν δερμικῶν ἀποχρώσεων.

Τοῦτο, λέγει ὁ Mesnard, θὰ ἤρουντο νὰ ἐρμηνεύσῃ αὖν διατί τὰ ἔχοντα πράσινα πέταλα φυτὰ εἶνε ἄσμαθ' αὖν διατί τὰ συνήθως μᾶλλον εὐσμία ἄνθη εἶνε τὰ λευκὰ ἢ τὰ ροδόχροα γὰρ διατί τὰ σύνθετα ἢ πολυμερῆ ἄνθη, τὰ πλούσια εἰς ταννίνην, ἔχουσι τὴν γνωστὴν δυσάρεστον ὁσμὴν καὶ δὲν διατί τὰ τεχνητὰ λευκὰ λείρια καὶ τὰ βεβιασμένα ῥόδα ἀποκτῶσιν ὁσμὴν λεπτοτέραν.

Τὸ χασμαῖσθαι θεωρεῖται γενικῶς ὡς ἔνδειξις ἀνίας ἢ ὕπνου, ἀλλὰ κατὰ τὸν κ. Naegeli δύναται τοῦτο νὰ χρησι-

μοποιηθῇ ὡς μέσον θεραπευτικόν. Κατ' αὐτόν, σειρὰ καλῶν χασημημάτων, συνωδευομένων ὑπὸ τοῦ βεβιασμένου τανύσματος, ὅπερ παρέπεται τῆς ἐκτάσεως τῶν μελῶν, ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸν πρῶτον· καὶ ἐπερινὸν γύμνασμα, ὠφελοῦν ἰδίᾳ τοὺς πνεύμονας.

Νέα πειράματα γεγνημένα ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Edison, δι' ἡλεκτομαγνήτου μεγίστης δυνάμεως, ἔδειξαν καὶ πάλιν ὅτι ἡ μαγνητικὴ δύναμις οὐδεμίαν ἔχει ἐπαισθητὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ζώντων ὀργανισμῶν. Κύων τις ἔρμινεν ἐπὶ πέντε ὥρας ἐν τῷ μαγνητικῷ πεδίῳ χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὸ ἐλάχιστον εἰδικὸν σύμπτωμα.

Κατὰ τὸν Ἀγγλον ἱατρίν, κ. Ogile, ἀπονήσκουσιν ἐν Λονδίνῳ ἐτησίως περὶ τὰ 2000 παῖδια ἀποπνιγόμενα ἐντὸς τῶν κλινῶν αὐτῶν, τυχρίως ἢ καὶ ἐξ ἄλλης αἰτίας. Τὰ πλεῖστα τῶν συμβεβηκότων τούτων (τριπλασίως πολυπληθέστερα τῶν συνήθων κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδας) συμβαίνουσι τὴν νύκτα τοῦ σαββάτου, λίαν δὲ πιθανῶς ὅσον ν' ἀποδοῦσι ταῦτα κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀλκοολισμῶν τῶν γονέων.

Τὸ διὰ τὴν ἐκδρομὴν εἰς τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας χρησιμεῦσον εἰς τὸν κ. Frithiof Nansen ἀτμόπλοιο, ἐρρίφθη τὴν 14/26 ὁκτωβρίου ἔ. ἔ. ἐν τοῖς ναυπηγείοις τοῦ Archer, ἐν Laurwig (Νορβηγία). Ὀνομάσθη Fram (ἑμπρός) καὶ ἔχει τὰς ἐξῆς κυρίως διαστάσεις: ὀκτὸν μῆκος, 39 μ.· μέγιστον πλάτος, 11 μ.· ἐκτοπίζει δὲ 530 τίνους. Φέρει μηχανὴν δυνάμεως 169 ἵππων, καταναλίσκουσαν 2,8 τίνους ἀνθρακος εἰς 24 ὥρας. Τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ 12 ἀνδρῶν, θὰ φέρῃ δὲ ἐν ἑαυτῷ τρόφιμα ἐπαρκοῦντα διὰ πολλοὺς μῆνας. Τὸ πλοῖον φωτισθήσεται δι' ἡλεκτρικὸν φῶς.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Πρωστικῆς κυβερνήσεως τὸ θερμόμετρον τοῦ Ρεωμόρου ἀντικαταστήσεται διὰ τοῦ ἑκατονταβαθμίου θερμομέτρου.

Ἐνθουσιώδης κάτοικος τοῦ Σικάγου, θέλων νὰ ἐξατφαλίσῃ εἰς τὴν διαφερόντως ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπωμένην πόλιν τὴν κατοχὴν τοῦ ἰσχυροτάτου τῶν ὑπαρχόντων τηλεσκοπίου, παρήγγειλε τὴν κατασκευὴν διόπτρας, δωρηθησομένης εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀξίας 2 1/2 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ ἡμῶν Ἐπιθεώρῃσι ἀνεφέραμεν ἐν καιρῷ τὰ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Tisserand, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν Παρισίων, γενομένης ἀνακοινώσεως, τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ κ. E. Barnard ἀνακαλύψει τοῦ πέμπτου δορυφόρου τοῦ Διός, τὴν 5)17 ὁκτωβρίου ἔ. ἔ.

Σήμερον παραθέτομεν τὰς σχετικὰς περὶ τῆς μὴ τυχαίας ταύτης ἀνακαλύψεως ἱστορικὰς λεπτομερείας.

Κατὰ τὸν παρελθόντα ἰούλιον, ὁ Barnard ἐπεσκοπεῖ τὸν πλανήτην Δία καὶ τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ Ἀστεροσκοπείου Lick (κειμένου εἰς ὕψος 1310 μέτρων) τοῦ ἔχοντος ἄνοιγμα 0,31 μ., τὸν δὲ ἰούλιον, μετεχειρίζετο διὰ τὰς αὐτὰς μελέτας τὸ μέγα τηλεσκόπιον τὸ ἔχον ἄνοιγμα 0,92 μ. Ἐξήτασε τὴν μεγάλην ἐρυθρὰν κηλῖδα καὶ τὰς ἰσημερινὰς ταινίας καὶ μετὰ προσοχῆς ἠρεύνησε τὸν περὶ τὸν πλανήτην χάρον, ἐξετάζων μήπως ὑπάρχουσι νέοι δορυφόροι, ἀσθενέστεροι τῶν γνωστῶν τεσσάρων, οἵτινες

ἐσημειώθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γαλιλαίου τὴν 28)7 ἰανουαρίου 1610.

Τὴν 29)10 Σεπτεμβρίου παρατήρησε τὸ πρῶτον πλησιέστατα πρὸς τὸν πλανήτην μικρότατον ἄστρον παρόμοιον πρὸς ἀπλανῆ τοῦ 13^{ου} μεγέθους. Ὑποπτεύσας ὅτι ἦτο νέος δορυφόρος, προσδιώρισε τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν τρίτον δορυφόρον. Κατὰ τὰς ἐπομένους νύκτας τῆς 31)12, 1)13, 2)14 καὶ 4)16 Σεπτεμβρίου, εἶδε καὶ πάλιν τὸ ἄστρον τοῦτο, ὅπερ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶνε ἀπλανής, διότι, ἐπὶ δύο καὶ ἡμίσειαν ἐνίοτε ὥρας, ὁ Barnard παρεκολοῦθει αὐτό, ἔβλεπε δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Διὸς ἀπόστασιν αὐτοῦ αὐξανομένην, εἴτα δὲ ἐλαττούμενην· ἦτο λοιπὸν νέος δορυφόρος, πολλῶν δυσδιακριτότερος τῶν δύο δορυφώρων τοῦ Ἀρεως, οὕτινος ἡ εξέτασις ἀπῆλθε τὰ ἰσχυρότερα τῶν ὀπτικῶν ὀργάνων.

Ἡ μεγίστη αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ πλανήτου ἀπόστασις ἰσοῦται πρὸς 2 4)2 ἰσημερινὰς ἀκτῖνας τοῦ Διός, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι ὁ δορυφόρος οὗτος, συμπληρῶν τὴν περιφορὰν αὐτοῦ εἰς 41 ὥρ. 50' περίπου, εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀφανής ἐν τῇ περιβαλλούσῃ τὸν πλανήτην φωτοβολίᾳ.

Ὁ νέος δορυφόρος παρατηρήθη τὴν νύκτα τῆς 28)10 ὁκτωβρίου ὑπὸ τοῦ κ. Reed διὰ τοῦ ἰσημερινοῦ τηλεσκοπίου τῶν 0,61 ἀνοίγματος τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Halded, οὗτος δὲ ἠδυνήθη νὰ ποιήσῃται δύο μικρομετρικὰς καταμετρήσεις τῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ πλανήτου κατ' ὀρθὴν ἀνάβασιν καὶ ἀπόκλιιν. Κατὰ τὸν αὐτὸν κ. Reed, ὁ δορυφόρος οὗτος εἶνε εὐδιακριτότερος τοῦ πρώτου δορυφόρου τοῦ πλανήτου Οὐρανοῦ, Ἀ ρ ι ε λ.

Ἡ ἐξαγωγή τοῦ χρυσοῦ ἀυξάνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐπομένων ἀριθμῶν δεικνυόντων τὴν γενικὴν ἐξαγωγὴν κατὰ τὰ πέντε τελευταῖα ἔτη.

1887. Χγ. 153000· 1888. Χγ. 158000· 1889. Χγ. 169000· 1890. Χγ. 167000· 1891. Χγ. 180000.

Ἡ ἐξαγωγή αὕτη διανέμεται διὰ τὸ 1890 μεταξὺ τῶν πρώτων ἐξαγωγικῶν χωρῶν ὡς ἑξῆς:

Ἡνωμένα Ἡγετεῖα... 47580 Χγ· Αὐστραλία... 44000 Χγ·
Ρωσία 30570 Χγ· Transwaal... 14700 Χγ·
Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ χώρᾳ, ἡ ἐξαγωγή αὐξάνει σημαντικῶς.

Περίεργος λεπτομερεία περὶ Ἰαπωνίας ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Progrès médical ὁ ἐν Yokohama ἱατρός κ. Michaut. Κατ' αὐτόν, ἡ Ἰαπωνία εἶνε χώρα ὑγρὰ καὶ βροχερά· ὁ μέσος ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς βροχῆς εἶνε συνήθως 180—200 ἐτησίως. Ὁ αἶθρ, κατὰ τὸ θέρος, εἶνε κεκορεσμένος ὑγρασίας, ἡ δὲ θερμοκρασία, ὑπεύουσα εἰς ταχυτάτας αὐξομειώσεις, ἀνυψοῦται ὅσον καὶ ἐν Ἰνδοκίᾳ. Ὁ χειμὼν εἶνε λίαν ψυχρὸς. Αἱ οἰκίαι εἶνε χαμηλαί, κακῶς προφυλαττόμεναι κατὰ τῶν δυσκρασιῶν, παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμέναι. Τὸν χειμῶνα, ὡς καὶ τὸ θέρος, οἱ Ἰαπωνεῖς ἔχουσι τὸ στῆθος ἀνοικτὸν καὶ τὰς νύκτας ἀκαλύπτους· οἱ πλεῖστοι τούτων δὲν φέρουσι πῖλον.

Κατὰ γενικὴν συνήθειαν, ὑπάρχουσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν πλουσίων ὡς καὶ παρὰ τοῖς πτωχοῖς, ἅπαντες, καθ' ἐσπέραν, ἐνίοτε δὲ καὶ δις τῆς ἡμέρας, λαμβάνουσι θερμὸν λουτρόν, οὕτινος ἡ θερμοκρασία οὐδέποτε εἶνε κατωτέρα τῶν 42° K., φθάνει δὲ πολλάκις μέχρι τῶν 50° K. Ἄνδρες καὶ

γυναῖκες, παιδιὰ καὶ γέροντες. ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας καὶ φύλου, λούονται ἐν τῷ αὐτῷ ὕδατι· ἐν τισὶ τῶν καταστημάτων, χάριν τῆς αἰδοῦς, οἱ διὰ τὰς γυναῖκας προωρισμένοι λουτήρες, χωρίζονται διὰ σχοινίου, ὅστινος ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος παρακωλύει τὴν ὑπέρθασιν. Πρὶν ἢ βυθισθῇ ἐν τῷ κοινῷ λουτρῇ, ὁ λουόμενος φροντίζει νὰ πλυθῇ διὰ χλιαροῦ ὕδατος καὶ σάπωνος. Μετὰ τινὰ λεπτὰ ἐξέρχεται τοῦ ὑπερθερμοῦ ὕδατος ἐρυθρότατος τὸ δέρμα, παρόμοιος πρὸς βεδρασμένον μαλακόστρακον καὶ ἀμέσως βρίπτουσιν ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος αὐτοῦ ὕδωρ ψυχρόν. Ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος ἐπὶ τινὰς ὥρας διατηρεῖται εἰς 38⁰ μέχρι 39⁰,5.

Κατὰ τὸν ἱατρὸν τοῦτον, πιθανῶς ἡ συνήθεια αὕτη ἐξηγεῖ πῶς οἱ Ἰάπωνες εἶνε ὁλοσχερῶς ἀπηλλαγμένοι τῶν βεμματισμῶν καὶ τῆς βραχίτιδος, αἵτινες τοσαῦτα ἐν Εὐρώπῃ ἀριθμοῦσι θύματα. Τὴν δὲ μικρὰν σχετικῶς θνησιμότητα, ἀποδίδει εἰς τροπὴν ἐξ ὁλοκλήρου γαλακτώδη καὶ μητρικὴν παρατεταμένην μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν πέντε, ἐξ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ αὐτῶν.

Ἡ συνήθεια τοῦ σπαργανῶναι τὰ βρέφη δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς Ἰάπωνσιν· ἐνδύουσι ταῦτα ἐντὸς ἐνδυμάτων λίαν εὐρυχωρῶν, ἀνοικτῶν ἐμπροσθεν, μὴ καλυπτόντων δὲ τὰς κνήμας.

Ὁ κ. Α. Batelli ἐξετέλεσεν ἐν ὑπαίθρῳ, ἐν Chieri (Ἰταλίᾳ) συγκριτικὰς μετρήσεις ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐξατμιζομένου ὕδατος ἐξ ἐλευθέρας ἐπιφανείας ὕδατος καὶ ἐκ τῆς ἐπιφανείας γῆς διαθρόχου, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἡλιακῆς ἀκτινοβολίας καὶ ἐν τῷ σκότειν. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων δὲ αὐτοῦ τούτων συνεπέριε τὰ ἑξῆς :

α) Τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀέρος ἀνυψουμένης, τὸ ποσὸν τοῦ ἐξατμιζομένου ὕδατος ὑπὸ τῆς ὑγρᾶς γῆς εἶνε, ἐν γένει, περισσότερον τοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ στασίμου ὕδατος· ἐλαττοῦται δὲ αὕτη, τοῦναντίον, τῆς θερμοκρασίας ταπεινουμένης.

β) Ἡ ἐξάτμισις ἐπιφανείας ἐλευθέρου ὕδατος αὐξάνει ταχύτερον, τῆς ταχύτητος τοῦ ἀνέμου, ἐπιταχυνομένης τῆς τοῦ ὑγροῦ ἐδάφους.

γ) Ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ὅτῳ ὁ ἀὴρ ὑγρότερος, τόσῳ μᾶλλον τὸ ποσὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ ἐδάφους ἐξατμιζομένου ὕδατος ὑπερτερεῖ τοῦ ἀπὸ τοῦ στασίμου ὕδατος ἐξαερούμενου.

δ) Ἀφρονώτερον ἐξατμίζεται τὸ ὑπὸ τὴν ἡλιακὴν ἀκτινοβολίαν ὕδωρ τοῦ ὑπὸ σκιά, οὐ μόνον τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπομένην νύκτα.

ε) Τῆς θερμοκρασίας ἀνυψουμένης, ὁ λόγος τῶν ποσῶν τοῦ ὕδατος τῶν ἐξαερούμενων ὑπὸ τῶν δύο ἐπιφανειῶν αὐξάνει κατὰ τι ταχύτερον· αὐξανομένης δὲ τῆς ταχύτητος τοῦ ἀνέμου, ὁ λόγος οὗτος, ἀντιστρόφως, ἐλαττοῦται.

Η Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΕΡΔΗ.—Ἡ Ἀλεποῦ, κωμῳδία εἰς πράξεις τέσσαρας, ἐπὶ Π. Ζάννου.—Ὁ ἀρχισιδηρονογῶς (Maitre de Forges), ἔργον εἰς πράξεις τέσσαρας καὶ πέντε εἰκόνας, ὑπὸ G. Olmet.—ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑθνικοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου οἱ ἐπὶ τοῦ Λα σ δ α ν εῖ ο υ δραματικοῦ ἀγῶνος ἑλλανοδίκαι κύριοι Ν. Καζάζης, Θ. Ἀφεντούλης καὶ Η. Μυστριώτης ὑπέβαλον τὴν ἑκθεσὶν αὐτῶν διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῶν κ. Καζάζη. Τῷ ἀγῶνι τούτῳ, τὸ δεύτερον τελεσθέντι, εἰκοσι καὶ πέντε παρέστησαν ἀγωνισταί, ὧν τρισκέδεκα τραγωδίας φέροντες, δώδεκα δὲ κωμωδίας. Καὶ τῶν μὲν τραγωδιῶν αἱ ἐπιγραφαὶ ἦσαν αἱ ἑξῆς· Ἀ θ η ν ᾱ καὶ Εὐ γένιος, Πατρίς, Θεοδώρα, Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, Ὁ ποιητής, Ῥήγας ὁ Φεραῖος, Ἡ ἐξοδος τοῦ Μεσολογίου, Σωφρονία καὶ Ὁ λινδος, Ἡ καπετάνισσα, Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐδοκία, Ὁ Ὑῖος τοῦ βασιλέως, Λέων Χαμάρετος, Ἡ κόρη τῆς Λήμνου, ἥτις καὶ ἐξ ὧν ἐδραβεύθη, τῶν δὲ κωμωδιῶν ἦσαν αἱ ἑξῆς· Νεφέλαι, Ἀ la Dame, Προίκα, Ἡ χήρα, Ἡ διαθήκη τοῦ θείου, Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, Ζαλίστρας, Ὁ ἑξιπασμένος, Τὸ κορδόνι, Τὸ ἐπισκεπτήριον, Ἀνθρακες, Ἡ Ἀλεποῦ, ἥτις ὁμοφώνως ἐδραβεύθη. Ἡ κωμῳδία δὲ αὕτη ἀνεδιδάσθη ὑπὸ τοῦ δραματικοῦ ἡμῶν θιάσου τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Βέρδη δις κατὰ τὴν λήξασαν ἐδόμωδα. Κατὰ τὴν ἑκθεσὶν τῶν ἑλλανοδικῶν «ἡ κωμῳδία αὕτη ἦν ἡ σχετικῶς ἀμεμπτοτέρα πασῶν· οὐχ ἥττον χρῆζει μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπεξεργασίας. Ἡ ἐξέλιξις προβαίνει ὁμαλῶς. Ἡ γλῶσσα προσήκει κωμικῷ διαλόγῳ, οὔτε χυδαία ἄγαν, οὔτε καθαρεύουσα. Τὸ θέμα εἶνε ἐπικαίρον, εἰ καὶ πῶς ἀπίθανος ὁ χαρακτήρ τοῦ φαρμακοποιοῦ, καλουμένου εἰς ὑπὸ λὰς συναναστροφάς, μετέχοντος δὲ καὶ τοῦ κυνηγίου τῆς Ἀλεποῦς. Ἡδύνατο νὰ ἐπινοηθῇ καταλληλότερον πρόσωπον. Το κωμικὸν ἄλλας ἱκανῶς καταχέεται ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ. Ἡ δὲ κάθαρσις εἶνε ἐπιτυχής, μηδὲν ἔχουσα τὸ ἀπίθανον. Ἐνιαχοῦ ὑπάρχει ἄκρατος περὶ τὴν ἐκφρασὶν ἐλευθερία, ἣν καλὸν νὰ μετριάσῃ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ἀναθεωρήσει τῆς κωμωδίας· ἐν γένει δ' αὕτη πιστῶς ἀναπαρίστησιν εἰκόνα τῶν καθ' ἡμᾶς κούφων ψευδοφραγκικῶν ἠθῶν». Καὶ ταῦτα μὲν εἶπον οἱ ἑλλανοδίκαι, ἅπερ ἀντέγραψα ἐνταῦθα τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῶν ἀναγνώστριά μου χάριν, ὅποιοι δὲ τὸ ἔργον κατὰ τὸν γράφοντα τὰς γραμμὰς ταύτας, τοῦτο ῥηθήσεται ἐν τοῖς ἐπομένοις.

Βάσις τῆς κωμωδίας ἐτέθη τὸ κυνήγιον τῆς Ἀλεποῦς, παιδιὰ ξένη εἰσαχθεῖσα πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς Ἀθήνας. Ὁ Γουδοχέρης, τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον τῆς κωμωδίας, ἔχων σύζυγον καὶ δύο θυγατέρας ὧν ἡ πρεσβυτέρα ἐπιπόλαιος ὥς ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἐπαγγελλόμενος δὲ τὸν φαρμακοποιὸν, ἀρέσκειται εἰς ἐπιδείξεις καὶ ποιεῖται δαπάνας ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τοῦ φαρμακείου αὐτοῦ. Ἡ θυγάτηρ δ' αὐτοῦ Ἐρατώ, ἡ πρεσβυτέρα, τὰς αὐτὰς ἔχουσα ιδέας, θέλει